

въ която се давите. Безъ страдания човѣкъ не може да намѣри Бога. Казано е въ Писанието: „Богъ толкова възлюби свѣта, че пожертвува своя Единороденъ Синъ, за да не погине всѣки, който върва въ Него.“

„Да възлюбишъ Господа,“ „Да възлюбишъ ближния си“. Това сѫ две заповѣди, които иматъ и научно, и практическо значение за човѣка. Какъ вие схващате тѣзи заповѣди, не е важно; важно е да любите. Щомъ любите, Богъ ще изпрати Учителя, Който да ви открие вътрешния смисълъ на любовъта. Тогава нѣма да се питате, защо трѣбва да любите Бога и ближния си. Какво ще стане съ васъ, ако само себе си обичате? Когото срѣщнете, все за себе си ще говорите. Ще дойде денъ, когато близкитѣ ви ще престанатъ да ви посещаватъ. Не само това, но, който не е съгласенъ съ вашето мнение, ще го налагате на общо основание. И тогава всѣки ще бѣга отъ васъ. Какъвъ смисълъ има да посещавате човѣкъ, който, въ края на краишата, ще ви набие? Вие ще го помните и на този, и на онзи свѣтъ. Както се помни човѣкъ съ злото, което ви е направилъ, така се помни и съ доброто, и съ любовъта си къмъ васъ. Христосъ се изявилъ на свѣта, именно, чрезъ закона на любовъта. Приложете и вие любовъта, за да се изявите на своя ближенъ. Не е важно да знаете, какво представя любовъта; важно е да я приложите. Вие се ползвувате отъ слънчевата свѣтлина и топлина, безъ да знаете, какво представя слънцето, отъ какви елементи е съставено и т. н. Истинското знание се заключава въ любовъта. Какъвъ смисълъ има многото знание, ако мѫжътъ бие жена си? Много знае той, но не знае, какъ да въздържа рѣката си. И жената ходи на черква, слуша духовни проповѣди, но като се върне у дома си, все ще набие едно отъ децата. Ако я питатъ, защо го бие, ще каже, че иска да му намѣсти ума, или да го накара да прояви любовъта си.

Всички хора се питатъ, отде идатъ страданията. Лесно се отговаря на този въпросъ: страданията идатъ или отъ мѫжетъ, или отъ женитѣ, т. е. или отъ ума на човѣка, или отъ сърдцето му. Единъ бѣлгаринъ ималъ голѣма слабостъ къмъ виното. Всѣкога билъ пиянъ. Каквото печелилъ, все на кръчмаря давалъ. Единъ денъ жена му го дочакала предъ вратата съ тояга въ рѣка —